

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 437-1940)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Håndværksmesterforeninger

Slagtehuset og Kvægtorvet

Slagtehuset og Kvægtorvet/Anlæg og Drift

Uddrag fra byrådsmødet den 30. august 1940 - side 25

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 437-1940)

Klage fra Aarhus Tømrermesterforening over at der udføres Tømrerarbejde paa Slagtehuset af Tømrersvende uden Forbindelse med nogen Tømrermester.

Fra Slagtehusudvalget forelaa følgende Erklæring:

"I Anledning af vedlagte fra Aarhus Tømrermesterforening til Aarhus Byraad fremsendt Skrivelse af 25. f. M. skal Udvalget for Aarhus off. Slagtehus og Kvægtorv anføre følgende:

Det har sin Rigtighed, at Slagtehuset ved egne Tømrersvende lader udvide den bestaaende Markedshal, ligesom Slagtehuset tidligere ved samme Fremgangsmaade har udført forskellige Arbejder, bl. a. Vægthus - Toiletbygning - Overbygning over aabne Stalde - Markedshal for Søer m. v. uden at der paa noget Punkt har været Grund til Kritik saavel af økonomisk som faglig Art.

Slagtehuset har en Tømrersvend, der har været fastansat under Kommunens Lønregulativ i 16 Aar, ligesom man de senere Aar har haft yderligere Tømrerarbejdskraft en Del af Aaret.

Slagtehuset har ligeledes fastansat Elektriker med Installatørexamen, og denne har uden

Kritik fra nogen Side udført saavel Nyinstallation som forefalden Reparationsarbejde.

Alt andet Haandværksarbejde paa Slagtehuset udføres af Byens Haandværksmestre - enten efter Licitation eller efter Regning.

Aarhus Tømrermesterforenings Paastand om, at Tømrerarbejdet ved den nu foretagne Udvidelse af Markedshallen langt overstiger et Beløb paa 30000 Kr. maa staa for dennes Regning. Vi skal til sin Tid - saafremt d. ærede Byraad ønsker det - fremsende dokumenteret Regnskab over saavel Materialer som Arbejdsløn vedrørende Tømrerarbejdet."

I. C. Sørensen havde faaet meddelt, at det drejede sig om et Arbejde til 30000 Kr. At Slagtehuset havde en enkelt Mand gaaende dernede, kunde ikke være afgørende, for der havde været antaget flere Lønarbejdere til Arbejdet. Taleren vilde henstille, at man til sin Tid faar et specificeret Regnskab over, hvad Arbejdet har kostet, og at man ikke tiere anvender dette System.

H. J. Baden syntes, at Tømrermesterforeningen havde været længe om at opdage dette, for i de 15 Aar, Taleren havde haft med Administrationen af Slagtehuset at gøre, havde man haft en fast Tømrer, som havde ordnet Arbejdet dernede til alles Tilfredshed.

Tømrermesterforeningen mente vel, at der manglede et Mestersalær, men det havde Udvalget ikke taget saa nøje. Taleren havde ikke noget imod at fremlægge dokumenteret Regnskab, naar Arbejdet var udført; det vilde da sikkert vise sig, at Kommunen ikke var blevet snydt.

J. P. N. Siig ansaa det for rigtigt, at et saa stort Arbejde blev udbudt i Licitation, og at man havde benyttet den samme Tømrer paa Slagtehuset i en Aarrække gjorde ikke Sagen bedre. Det maatte ogsaa være behageligere for Udvalget at have en bestemt Mand at holde sig til. Haandværksmestrene burde ikke forbigaas ved saa store Arbejder.

J. R. Fanger oplyste, at Belysningsvæsenet ogsaa havde en Tømrer, der udførte det forefaldende daglige Arbejde, men derfor begyndte han ikke at tage Mesterarbejde; det burde udliciteres. Dette var et fuldstændig forkert Princip, som maatte paatales, og som ikke burde finde Sted mere. Men paa Slagtehuset kunde de altid lave det hele selv, f. Eks. ogsaa Brolægningsarbejde med cooperative Svende.

H. J. Baden antog, at Slagtehusets faste Tømrer var lige saa god til at udregne Akkorder som mange Mestre; Hovedsagen var, at Kommunen ikke var blevet snydt ved Ordningen.

Taleren vilde gerne invitere Hr. Siig ned og se paa det Arbejde, der var lavet, og der var anvendt Tømmer, som en Tømrmester maaske vilde have sparet lidt paa.

Vald. Kloster havde tidligere været Medlem af Slagtehusudvalget; men der var aldrig dengang blevet udført Arbejde til 30000 Kr. paa den Maade.

J. P. N. Siig takkede for Invitationen, men vilde hellere have set paa Arbejdet, hvis en Tømrmester havde udført det, og han kunde sikkert have leveret lige saa godt Arbejde.

I. C. Sørensen kunde ikke lide, at Hr. Baden her ligesom ved flere andre Lejligheder søgte at sparke efter Haandværksmestrene. Haandværkerstandens Betydning i Byen var i hvert Fald lige saa stor som Overlærerstandens og maaske endnu større, og den Stand kunde absolut ikke undværes. Et Arbejde til 30000 Kr. burde udbydes i Licitation blandt Byens Haandværksmestre, som man paa mange andre Omraader havde Brug for i Byens Administration, ogsaa naar det gjaldt Indkrævning af Skatter o. lign. Byens Haandværkerstand var sikkert saaledes, at det for dem ikke alene drejede sig om at tjene et Mestersalær.

H. J. Baden havde aldrig haft til Hensigt at sparke efter Haandværkerstanden; de var selvfølgelig lige saa gode Borgere som Overlærere, ja maaske endog som Landsretssagførere. Taleren skulde ikke komme nærmere ind derpaa, men vilde hævde, at Kommunen ikke havde tabt ved denne Ordning, og det Standpunkt kunde være lige saa godt som de Herrers, der forfægtede Mestrenes Interesser.

Borgmesteren syntes ikke, at nogen i Byraadet plejede at sparke efter Haandværkerne; man tog tværtimod Hensyn til dem ved at udbyde det kommunale Arbejde.

Landsretssagfører Sørensen havde før sparket efter de cooperative Forretninger, og de udførte dog lige saa godt Arbejde som de andre. Arbejdet her var ved Kreaturstalde, og man havde ikke anvendt Stadsarkitekten, men en privat Arkitekt, og en Muremester havde haft Murerarbejdet. Der vilde senere komme Regnskab over hvor meget Tømrerarbejdet havde kostet, men det meste deraf var Værdien af Træet og ikke Arbejdsløn. Man kunde vel være enige om som Regel at bruge Licitation og saa tage denne Sag til Efterretning.

Hans Madsen kunde meddele, at naar Slagtehusudvalget tog en saadan Beslutning, sikrede man sig altid, at der var Enighed i Udvalget; det havde der ogsaa været her, og saa regnede man ikke med, at de konservative i Byraadet vilde tage Afstand fra deres Repræsentant. Taleren gik ud fra, at man fremdeles kunde gennemføre de Ting, som

Udvalgene var enige om.

J. R. Fanger vidste nok, at der havde været en Arkitekt til at skrive Betingelserne, og at en Murermester havde haft Murerarbejdet; men den største Post, Tømrerarbejdet, var ikke udbudt, og det var ganske ulogisk. Selv om den konservative Repræsentant i Udvalget havde tiltraadt Ordningen, vilde Taleren have Lov til at kritisere det. Hvordan skulde man forøvrig faa et Kontrolregnskab med et saadant Arbejde, naar det ikke var udbudt? Maaske vilde en Haandværksmester have sat 10000 Kr. til for at faa Arbejdet, det var undertiden sket.

E. Winterberg syntes, at de Konservatives Stilling var meget ulogisk. Under forrige Punkt var de med til at afvise en Protest angaaende kommunalt arbejde for private, men her indtog de en modsat Stilling.

J. R. Fanger svarede, at de Konservative ofte havde udtalt, at man ikke vilde have Stadsgartneren til at udføre privat Arbejde, og man havde tidt henstillet, at det ikke sker. Men her burde man svare imødekommende overfor Tømrermesterforeningen og sige, at man fremtidig vil udbyde saadanne Arbejder.

Borgmesteren skulde gerne skrive til Tømrermesterforeningen, at der ved saadanne Arbejder saa vidt muligt skal blive taget Hensyn til Byggefagene; det var jo kun, hvad man altid havde været enige om.

Borgmesterens Udtalelser tiltraadtes.